

тории да се осъществи и българско гражданско управление. За целта се учредява "Кан-целария за гражданското управление на осовободените земи зад Дунав" под ръководството на княз Владимир Черкасски.

На 1 /13/. 02. 1878 г. се образува Сливенска губерния, в която влизат окръзите: Сливенски, Новозагорски, Айтоски, Карнобатски, Ямболски, Бургаски, Анхиало-Месемврийски и Казълагачки. Постепенно започва формирането на гражданските административни служби.

На 16 април 1878 г. се провеждат първите избори. Поради това, че все още липсват общи правила и траен мирен договор, се избира пак временна градска комисия начело с Добри Минов. Започва функционирането на самостоятелна Сливенска градска община по подобие на европейските общини. Същата година в общината се въвеждат 16 вида протоколни книги, тефтери, описи и др. със съответните дела и приходно-разходни документи, поддържани в изряден вид. След Берлинския конгрес, юли 1878 г. Сливенският край влиза в пределите на автономната турска провинция Източна Румелия. През декември същата година в Сливен се провеждат избори и от 1 /13/ 1879 г. започва дейността си нов управителен съвет с председател Димитър Боев. Съветът работи за съживяване на търговията и занаятите, отдава под наем изоставени турски имоти, полага усилия за нормализиране на живота в града.

В годините непосредствено след Освобождението първостроители на града са неговите първенци, революционни и просветни дейци, търговци, някои от които вземат участие в църковно-националните борби и църковната градска община.

До месец май 1879 год. градските съвети се организират и ръководят от Привременни правила, изработени от Руското чрезвичайно комисарство, а след приключване на временното руско управление функциите и компетенциите на общините от Източна Румелия се регламентират от Органическият устав, изработен от Евро-